

РЕШЕНИЕ

№ 4786

гр. София, 05.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.12.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мария Ситнилска

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11441** по описа за **2025** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба на Б. В. Б., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. А. И. срещу Решение № 3480/25.09.2025г., постановено по НАХД № 1851 по описа за 2025г. на Софийски районен съд, НО, 116 състав, с което е изменен ЕЛЕКТРОНЕН Ф. (ЕФ) № Серия К № 7991811 на СДВР с дата от 24.08.2023г., с който на Б. В. Б. му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200.00 лева за административно нарушение на основание чл.21, ал.1 от ЗДвП вр. чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.4 вр.ал.1, т. 3 от ЗДвП, извършено на 17.08.2023г, като е преквалифицирал деянието от такова по чл.21, ал.1 от ЗДвП вр. чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.4 вр.ал.1, т.3 от ЗДвП в такова по чл.21, ал.1 от ЗДвП вр. чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП, като размерът на наложената глоба е намален от 200 лева на 100 лева.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон. Подробни доводи в тази насока са развити в жалбата. Моли се за отмяна на обжалваното решение, с което да бъде отменен изданият електронен фиш № Серия К № 7991811 на СДВР с дата от 24.08.2023г. по описа на Столична дирекция на вътрешните работи при Министерство на вътрешните работи. Претендира присъждане на сторените разноски.

В съдебно заседание касаторът редовно призован не се явява лично, не се представлява. Не

претендира разноски.

Ответникът по касация, редовно призван, не се представлява. Депозирано е становище по съществуто на касационната жалба от гл. Юрисконсулт М. процесуален представител на ответника, която изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира разноски, а в случай, че от страна на касатора се претендират разноски за адвокатско възнаграждение, прави възражение за прекомерност.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, VII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение за валидно, допустимо и правилно.

С обжалвания съдебен акт съдът е изменил Електронен фиш, серия К № 7991811 на СДВР с дата от 24.08.2023г., с който на Б. В. Б. на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 3 от ЗДВП е наложена „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДВП, като размерът на наложената глоба е намален от 200 лева на 100 лева.

За да постанови този резултат, съдът след преценка в съвкупност на събраните по делото доказателства, от фактическа страна е приел, че на 17.08.2023 г. в 15:17 часа в [населено място], по [улица] с посока от бул. Вл. В. към Околовръстен път действало ограничение на скоростта 50 км/ч. общо за населено място. В този участък и с тази посока на движение жалбоподателят Б. управлявал МПС Х. ЦР В, вид: ЛЕК АВТОМОБИЛ с регистрационен номер С.. На [улица] мобилно автотехническо средство SN с № MD 1197, изпитано с протокол за проверка от БИМ от 14.03.2023г. и със снимков материал към създадения клип, е установено, че лекият автомобил, собственост на жалбоподателя, се е движил със скорост от 73 км/ч, след приспадане от 3 км/ч толеранс от 76 км/ч или с превишена скорост над разрешената от 23 км/ч.

След заснемане на нарушението, на жалбоподателя Б. бил издаден и връчен електронен фиш (ЕФ) серия К № 7991811 на СДВР, с който бил наказан за нарушение, извършено в условията на повторност, обусловена от наложеното наказание с ЕФ серия К с № 4933428. установено е от база данни КАТ, собственик на процесния лек автомобил е именно Б. В. Б., обстоятелство, което не се

оспорва.

От правна страна е приел, че оспореният електронен документ притежава изискуемите задължителни реквизити, в съответствие с нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, като и установил, че Б. В. Б. е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, изразяващо се в нарушение на правилата за максимално допустимата скорост на движение при управление на МПС в населено място по смисъла на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, тъй като управлявайки процесния автомобил със скорост от 73 км/ч, при ограничение на скоростта от 50 км/ч, касаторът е превишил максимално допустимата скорост с 23 км/ч. По отношение на наложената санкцията на водача за нарушение, извършено в условията на повторност съдът е приел, че неправилно нарушението е квалифицирано като „повторно“ и нарушителят е санкциониран на основание чл.182, ал. 4 вр.ал. 1, т. 3 от ЗДвП с глоба в двоен размер, а именно 200 лева, при положение, че не се доказва твърдяната в ЕФ повторност, доколкото въпреки изисканите от съда доказателства от ОПП СДВР не са в състояние да приложат надлежно изготвена разписка или друг документ, удостоверяващ връчването на ЕФ серия К с № 4933428 против Б., обусловил според СДВР повторността на нарушението. При положение, че няма безспорни доказателства ЕФ да е бил връчен, респективно жалбоподателят да се е запознал с него, както и същият да е влязъл в сила, то недоказано остана твърдението за наличие на този признак на по-тежкия състав на административно нарушение, под който е подведена дейността на жалбоподателя. Видно от справката на ОПП СДВР няма данни за връчване на този електронен фиш.

Решението е правилно и законосъобразно, съответно на материалния закон и постановено без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила по аргументите изложени в него.

Не са налице наведените в жалбата касационни основания.

Изводите на първоинстанционния съд за доказаност на нарушението и за липса на допуснати процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство кореспондират на установената правилно фактическа обстановка се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, като същите са в съответствие с материалния закон и събраните по делото доказателства.

Настоящият съдебен състав споделя напълно, както установената от първоинстанционния съд фактическа обстановка, така и направените въз основа на нея правни изводи. Решаващият състав на въззивната инстанция е проявил необходимата процесуална активност за изясняване на фактическата обстановка, като е събрал доказателства и е обсъдил същите поотделно и в тяхната съвкупност. Основал е решаващите си изводи въз основа на вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото и въз основа на закона. Преценени са всички доказателства при постановяване на обжалваното решение, като изводите на първоинстанционния съд са напълно обосновани, поради което и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, касационната инстанция препраща към мотивите изложени в обжалваното решение.

Неоснователно е оплакването на касатора, че СРС не е отговорил на възражението на жалбоподателя, че има неяснота при попълването на Протокол по чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (с ДВ, бр. 6 от 2018 г., в сила от 16.01.2018 г., като

липсва обозначение на местоположението на техническото средство. Тези доводи изложени в жалбата се приповтарят с тези в жалбата пред СРС, като съдът подробно е разгледал и обсъдил в детайли всеки един от тях с оглед на което настоящия съдебен състав на съда не намира основание да ги преповтаря.

По отношение административното наказване, правилно съдебния състав е счел, че АНО неправилно е квалифицирал и приложил административно-наказателната разпоредба на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП във вр. чл.182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП предвиждаща наказване за повторно извършено нарушение по чл. 182, ал. 1 от ЗДвП. Наложено наказание не е било прецизирано съобразно правилата на ЗАНН и НПК, като не е било съобразено, че по предходно издадения ЕФ санкционната норма е била тази по чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП., т.е не е била обусловена повторността на административното нарушение. В тази връзка основателно съдът е изменил ЕФ в санкционната му част и е преквалифицирал извършеното административно нарушение от предвидения квалифициран състав на повторност по чл. 182, ал. 4 от ЗДП и касаторът е санкциониран с наказанието, предвидено за основния състав на нарушението по чл. 182. ал. 1. т. 3 от ЗДП., съответно наложеното наказание правилно е изменено от 200 лева на 100 лева.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя изцяло и към които препраща на основание чл. 221, ал. 2, изр.2 АПК, в редакцията от ДВ бр.77/2018 г., сила от 01.01.2019 г.

При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

По изложените съображения касационното инстанция счита изводите на въззивния съд за правилни и законосъобразни. Постановеният съдебен акт е подробно и обстойно мотивиран. Изложени са подробни съображения по приложимите правни норми. Обсъдени са всички събрани по делото доказателства, както и всички наведени възражения от наказаното лице.

В хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на нарушителя. Не са налице материално-правните предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като конкретните обстоятелства по извършването на нарушението не разкриват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид.

При тези съображения настоящият съдебен състав счита, че постановения съдебен акт следва да бъде оставен в сила.

По разноските по производството:

При този изход на делото, направеното от ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно, поради което и на основание чл.63д, ал.3 от ЗАНН, следва да му се присъди в размер на 130.00 лева или 66,47 евро, определено на основание чл. 27е от

Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, VII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3480/25.09.2025г., постановено по НАХД № 1851 по описа за 2025г. на Софийски районен съд, НО, 116 състав=

ОСЪЖДА Б. В. Б., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ сумата от 66,47 евро /шестдесет и шест евро и четиридесет и седем цента/- юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: